

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین مهارت های ارتباطی با خودکار آمدی دانشجویان دانشگاه تعلیم و تربیه کابل

محل انتشار:

دوفصلنامه یافته های علوم تربیتی، دوره 2، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

رابعه میرزایی - استاد دانشگاه، دانشکده تعلیم و تربیه، دانشگاه تعلیم و تربیه کابل، کابل افغانستان

خورشید احمد فرلق - محقق، مدیریت و رهبری آموزشی، تحصیلات فوق الیسانس، دانشگاه تعلیم و تربیه، کابل، افغانستان

محمد داود Sokhanwar - معاون پوهنجی تعلیمات مسلکی پوهنتون تعلیم و تربیه

خلاصه مقاله:

این تحقیق به هدف بررسی رابطه بین مهارت های ارتباطی با خود کار آمدی دانشجویان دانشگاه تعلیم و تربیه کابل انجام شد. تحقیق از نوع همبستگی می باشد. جامعه آماری تحقیق حاضر را کلیه دانشجویان برحال دانشگاه تعلیم و تربیه کابل در سال تحصیلی ۱۴۰۱ تشکیل می دهد؛ در بخش نمونه آماری محصلان دو پوهنجی (علوم تربیتی و مسلکی و زبان و ادبیات) مورد نظر بوده که تعداد مجموعی آنها ۱۳۰ نفر و بر اساس فورمول کوکران تعداد ۱۰۰ تن از محصلین به شیوه خوشه ای چند مرحله ای برای ارائه جواب به سوالات پرسشنامه ها انتخاب شدند. ابزار تحقیق دو پرسشنامه، پرسشنامه مهارت های ارتباطی که توسط کویین دام تهیه شده است و دارای ۳۴ گویه می باشد و پرسشنامه خودکار آمدی شرر و همکاران که دارای ۱۷ ماده است، می باشد. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از برنامه نرم افزار کمپیوتری (SPSS) انجام گردید. یافته های این تحقیق نشان می دهد که میان مهارت های ارتباطی و خودکارآمدی رابطه معنا دار وجود دارد یعنی با کاهش مهارت های ارتباطی خودکارآمدی افراد نیز کاهش می یابد.

کلمات کلیدی:

مهارت های ارتباطی، بازخورد، خودکارآمدی، دانشجویان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1656505>

